

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Raciula Alexandru și inculpatul Coșeriu Oleg, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 25 februarie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Coșeriu Oleg Alexandru, născut la 08.07.1979, originar din s. Albinețul Vechi, r-nul Fălești, domiciliat în or. Glodeni, str. V. Zgîrcea 11, ap. 35.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.02.2014 – 25.02.2015;

Instanța de apel: 01.04.2015 – 27.04.2016;

Instanța de recurs: 24.06.2016 – 07.09.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 25 februarie 2015, Coșeriu Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal — amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 84, art. 87 alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1100 unități convenționale, echivalentul a 22000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

A fost menținută măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit, că Coșeriu Oleg, activînd în funcția de inspector inferior patrulare rutieră al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, numit în funcția respectivă prin transfer în baza ordinului nr. 33 ef din 04.10.2013 al șefului Inspectoratului General de Poliție al MAI RM, prin urmare în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) Cod penal fiind persoană publică, avînd în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitată potrivit prevederilor art. 2 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012 cu misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, contrar prevederilor art. 26 alin.(1) lit. a), b), c) și d) și prevederilor art. 28 alin.(1) lit. g) și i) ale Legii nominalizate mai sus, care prevăd că Polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile; să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurînd îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute și să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, perseverență, obiectivitate și imparțialitate, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea sa oficială și să întreprindă alte acțiuni interzise prin Lege, etc., acceptînd concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decît cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a săvârșit infracțiunile de depășire a atribuțiilor de serviciu și corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

Astfel el, activînd în funcția de Inspector inferior patrulare rutieră al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord, aflîndu-se în noaptea de 17 spre 18 noiembrie 2013 în executarea atribuțiilor de serviciu pe porțiunea de traseu dintre satele Marinești și Mîndreștii Noi, raionul Sîngerei, a stopat automobilul de model „BMW 325” cu numerele de înmatriculare FR AQ 182 condus de către cet. Cojocari Andrei Serghei, solicitîndu-i ultimului să-l urmeze în automobilul său de serviciu de model „Skoda”, unde avînd dubii ce ține de aflarea cet. Cojocari Andrei Serghei în stare de ebrietate la volanul automobilului condus, acționînd intenționat, depășind în mod

vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în lipsa unui proces penal sau proces contravențional a ridicat în mod ilegal, abuziv și neîntemeiat de la Cojocari Andrei Serghei permisul de conducere ce-i aparținea ultimului cu nr. 077000620 eliberat la 07.05.2007, fără întocmirea în acest sens a unui act procesual prevăzut de lege.

Prin aceste acțiuni, Coșeriu Oleg Alexandru a cauzat daune considerabile intereselor publice, exprimate prin discreditarea gravă a autorității și imaginii Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în societate, funcției deținute și statutului de polițist, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice, exprimate prin încălcarea drepturilor constituționale ale cetățeanului, prevăzute de Constituția Republicii Moldova, în special dreptul la libera circulație.

Tot el, activînd în funcția de Inspector inferior patrulare rutieră al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord, aflîndu-se în noaptea de 17 spre 18 noiembrie 2013 în executarea atribuțiilor de serviciu, deținînd permisul de conducere nr. 077000620 din 07.05.2007 ce-i aparține lui Cojocari Andrei Serghei, a ridicat ilegal de la ultimul în circumstanțele expuse mai sus, urmărind scopul de profit, prin extorcare a pretins de la Cojocari Andrei Serghei mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă totală de 200 Euro pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale exprimate prin nedocumentarea circumstanțelor cazului, eliberarea lui Cojocari Andrei Serghei de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și pentru eliberarea permisului de conducere a mijlocului de transport ridicat ilegal de la acesta, bani pe care i-a primit personal de la Cojocari Andrei Serghei la data de 18 noiembrie 2013, în jurul orelor 10:16, în sala festivă nr. 9 din incinta Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al RM, amplasat în mun. Bălți pe str. I. Franco, nr. 2 „A” și care la moment conform cursului valutar oficial stabilit de BNM constituia suma de - 3486,34 lei, după care fapt Coșeriu Oleg Alexandru i-a transmis lui Cojocari Andrei Serghei permisul de conducere al ultimului, fiind reținut ulterior de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului Național Anticorupție a Republicii Moldova.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apel procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, M. Dumbravan și inculpatul Coșeriu Oleg.

3.1. În apelul declarat procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție M. Dumbravan a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal cu stabilirea pedepsei după cum urmează: - pe art. 328 alin.(1) Cod penal - închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 3 ani; - pe art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal - închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea acesteia în

penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 4 ani; în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili lui Coșeriu Oleg pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de 7 ani închisoare cu executarea închisorii în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

- pedeapsa definitivă numită cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este prea blîndă, pentru faptele săvârșite de inculpat. Or, instanța de judecată la individualizarea pedepsei urma să nu aprecieze drept plauzibile și relevante caracteristicile inculpatului, odată ce un asemenea comportament este prescris tuturor funcționarilor publici prin lege. Situație similară se atestă cu lipsa antecedentelor penale și lipsa dependenței de alcool și droguri, or acestea sunt condiții indispensabile pentru accedere într-o funcție publică;

- a menționat că în cazul infracțiunilor de corupție și conexe corupției noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” la individualizarea pedepsei trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol sporit pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. În cazurile săvârșirii infracțiunilor de corupere pasivă, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, respectiv se cauzează daune nemateriale, care indiferent dacă persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

- ținînd cont de circumstanțele cauzei, se reține faptul că în acțiunile inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante sau agravante care ar putea fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, avînd în vedere faptul, că inculpatul deține și deținea la momentul comiterii infracțiunii o funcție publică, pedeapsa urmează să fie aplicată într-o așa măsură, încît să fie atinsă restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului după condamnare, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Din aceste motive, a considerat necesară aplicarea pedepsei închisorii în cauza penală respectivă față de Coșeriu Oleg.

3.2. În apelul declarat inculpatul Coșeriu Oleg, a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei hotărîri noi, prin care să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor.

În motivarea apelului inculpatul a invocat următoarele argumente:

- nu a participat la oprirea și reținerea automobilului lui Cojocari Andrei, nu a avut nici o atribuție față de cercetarea inițiată de cei doi ofițeri indicați, nu a ridicat permisul de conducere de la Cojocari Andrei și nu a avut nici o convorbire cu privire la pretinderea sau cererea de transmitere a mijloacelor bănești cu acesta din urmă.

Instanța de fond, însă, a ignorat declarațiile inculpatului, invocând în mod general și abstract că aceste explicații reprezintă o metodă aleasă pentru evitarea răspunderii penale. A menționat că cele declarate de către inculpat sînt confirmate de către martorul Calistru Valeriu, care a precizat că "echipajul format din Aramă și Magnovid au stopat un mijloc de transport de model BMW seria 3", precum și de martorul Magnovid Cătălin: "împreună cu Aramă a stopat un automobil de model BMW"; precum și martorul Aramă Boris: „era implicat la serviciu împreună cu Magnovid Cătălin, activînd în r. Sîngerei a fost stopat un automobil de model BMW”;

- Cojocari Andrei a declarat în fața instanței că „a fost stopat de poliția rutieră și i-au cerut actele de pe automobil, apoi s-a apropiat inculpatul. Cînd a urcat în automobilul lui Coșeriu O., acesta nu avea actele la dînsul, dar erau la polițistul care era cu automobilul de model BMW”. În contextul dat inculpatul a indicat, că s-a stabilit cert în cadrul cercetării judecătorești că, patrulau în acest moment și în acest loc cu automobilul de serviciu de model BMW7, echipajul compus din ofițerii Magnovid și Aramă;

- a precizat că, după o perioadă de timp de la reținerea automobilului cet. Cojocari Andrei, permisul de conducere al acestuia i-a fost transmis de către ofițerul Magnovid Cătălin, care i-a comunicat, că a doua zi șoferul va prezenta careva acte pe automobil și atunci i se va restitui permisul. Inculpatul nu cunoștea nici motivele și nici temeiurile în baza cărora se efectuează verificarea de către ofițerii Magnovid și Aramă, dar a explicat instanței de fond, că se afla în poziție de inferioritate și subordonare față de aceștia, atît conform gradului, cît, în special, conform funcției deținute;

- pe episodul coruperii invocă, că nu a văzut careva bani lăsați de Cojocari Andrei și în prealabil nu a avut nici o discuție în acest sens cu acesta. Același lucru l-a explicat și Cojocari Andrei, care a precizat, că a acționat conform indicațiilor lucrătorilor CNA, care i-au spus să transmită banii celui care va ieși. Cu privire la operațiunea de flagrant delict nominalizată, Cojocari Andrei a explicat, că a semnat niște acte după reținerea inculpatului. Din materialele prezentate de partea acuzării rezultă, că acestea se circumscriu măsurii speciale de investigații „controlul transiterii banilor”. În urma cercetării materialelor cauzei penale s-a stabilit cert că, un asemenea proces-verbal nu a fost întocmit, iar potrivit procesului-verbal de percheziție din 18.11.2013 (f.d.47-48 Vol. I) suma de 200 Euro cu inscripția specială „MITA CNA” a fost depistată asupra ofițerului Magnovid Cătălin, care a participat și la oprirea automobilului cet. Cojocari Andrei, însă instanța de fond a reținut în calitate de probă a respectivei măsuri speciale de investigații procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 18.11.2013 (f.d.20 Vol. I), acțiune îndeplinită de către ofițerul de urmărire penală Eduard Caracas, fapt care este contrar prevederilor art. art. 132/2 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3), 132/5 alin. (1), 135 Cod de procedură penală;

- Cojocari Andrei a explicat în instanța de judecată, că a semnat acte oficiale doar după reținerea inculpatului, iar identitatea ofițerului căruia trebuia să-i

transmită bani îi era necunoscută. În asemenea circumstanțe, nu putea să apară în acest proces-verbal mențiunea că „marcarea a fost efectuată în scopul documentării faptului de corupere pasivă și anume... a fost stopat de către inspectorul Regimentului de Patrulare Nord Coșeriu Oleg”. Potrivit mențiunii din respectivul proces-verbal, este indicată data și ora întocmirii 18.11.2013 ora 09:10, ceea ce nu corespunde realității și acesta din urmă este fals;

- indică că, în vederea interceptării convorbirilor dintre petentul Cojocari Andrei și inculpat la 18.11.2013, s-a inițiat și o altă măsură specială de investigații - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale. Însă, potrivit prevederilor art. 132² alin. (1) pct. 1) lit. „c”, alin.(3), 132⁵ , 132⁸ Cod de procedură penală, măsura specială de investigații „interceptarea și înregistrarea comunicărilor” este efectuată de către ofițeri de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmește un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art. 132 alin. (1). În urma cercetării înscrisurilor din dosarul penal s-a constatat cert, că un asemenea proces-verbal nu a fost îndeplinit, iar autorizarea judecătorului de instrucție lipsește în privința măsurii speciale - interceptarea și înregistrarea comunicărilor. Ambele procese-verbale menționate ar urma să fie recunoscute nule în baza prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, avînd în vedere faptul că ele au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale după calitatea persoanei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul Coșeriu Oleg, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, M. Dumbravan, casată parțial sentința în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a exclus dispoziția privind aplicarea față de inculpatul Coșeriu Oleg a prevederilor art. 90 Cod penal.

Coșeriu Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (în redacția legii de pînă la 25.02.2014) - amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 6000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 3 (trei) ani;

- în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția legii de pînă la 25.02.2014), la 5 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 84 alin. (1), art. 87 alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1100 (una mie o sută) unități convenționale, echivalentul a

22000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în organele afacerilor interne pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul pedepsei lui Coșeriu Oleg a-l calcula din 27.04.2016, cu includerea în acest termen a perioadei aflării sub arest de la 18.11.2013 pînă la 17.01.2014, cu luarea lui sub gardă din sala de ședințe.

În partea corpurilor delictelor s-a menținut dispozițiile instanței de fond.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a statuat, că analizînd probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, rezultă că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Coșeriu Oleg pe art. art. 328 alin. (1), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a reținut, că temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent. La demersul părții apărării, instanța de apel a reluat cercetarea judecătorească pentru audierea părții vătămate Cojocari Andrei și martorului Magnovid Cătălin.

Deși partea apărării a invocat că acțiunile inculpatului Coșeriu Oleg nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (1), 324 alin. (2) lit. c) Cod penal se întemeiază pe:

- declarațiile martorului Magnovid Cătălin, care fiind audiat în ședința instanței de apel, și-a susținut declarațiile date în instanța de fond;

- declarațiile martorului Calistru Valeriu, date în instanța de fond (vol. II, f.d. 28-31) și cercetate în ședința instanței de apel;

- declarațiile părții vătămate Cojocari Andrei, date în cadrul urmăririi penale (vol. I, f.d. 8, 61, 92-93), cercetate în ședința instanței de apel, și care în cadrul audierii în condiții speciale, la judecătorul de instrucție (vol. I, f.d. 120-123) încă o dată a confirmat că anume inspectorul de patrulare rutieră Coșeriu O. a fost acel colaborator de poliție care i-a solicitat banii în sumă de 200 euro pentru a nu documenta cazul pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, i-a ridicat ilegal permisul de conducere și respectiv a primit la data de 18.11.2013 mijloacele bănești extorcate în sumă de 200 euro în incinta Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare din mun. Bălți;

- declarațiile martorului Damian Ruslan, date în cadrul urmăririi penale, în cadrul audierii în condiții speciale, la judecătorul de instrucție (v.I, f.d. 124-126) și cercetate în ședința instanței de apel;

- declarațiile martorului Aramă Boris, date în cadrul urmăririi penale (v.I, f.d. 205, 209) și cercetate în ședința instanței de apel,

La fel, instanța de apel a reținut că, vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, examinate în ședința de judecată:

- proces-verbal de primire a denunțului din 18.11.2013, în care cet. Cojocari Andrei indică circumstanțele și modalitatea acțiunilor infracționale de corupere pasivă și depășire a atribuțiilor de serviciu (v.I, f.d. 4);

- ordonanța privind inițierea măsurilor speciale de investigații din 18.11.2013 (v.I, f.d. 16);

- ordonanța cu privire la efectuarea măsurii speciale de investigație sub formă de control al transiterii banilor din 18.11.2013 (v.I, f.d. 17);

- ordonanța privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 18.11.2013 (v.I, f.d. 19);

- proces-verbal privind controlul transiterii banilor din 18.11.2013 (v.I, f.d. 20);

- procesul-verbal de percheziție din 18.11.2013, în cadrul căreia în biroul de serviciu al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, amplasat în mun. Bălți str. I. Franco 2 „A”, au fost depistate și ridicate mijloace bănești în sumă de 300 euro, dintre care 200 euro aveau inscripția specială „MITA CNA” (v.I, f.d. 47-48);

- procesul-verbal de examinare a obiectului și transcrierea informației video pe un suport aparte din 18.11.2013, prin care s-a transcris pe 2 DVD-R de tip „Titanium” reținerea, percheziția corporală a lui Coșeriu O. și percheziția biroului plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești (v.I, f.d. 50);

- ordonanță și proces-verbal de ridicare din 18.11.2013, prin care s-a ridicat de la Cojocari Andrei permisul de conducere nr. 077000620 din 07.05.2007 pe numele lui Cojocari A. pe categoriile A, B și C, transmis acestuia de către Coșeriu O. după primirea banilor preținși (v.I, f.d. 63-64);

- ordonanța privind încetarea măsurilor speciale de investigații, prin care sunt încetate măsurile speciale de investigații: controlul transiterii banilor în sumă de 200 euro și documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale (v.I, f.d. 67);

- ordonanța privind legalitatea măsurii speciale de investigații, prin care se constată ca fiind legal efectuată măsura specială de investigație - controlul transiterii banilor extorcați (v.I, f.d. 68);

- proces-verbal de consemnare a rezultatelor documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale din 18.11.2013 prin care a fost documentată întrevăderea avută loc între martorul Cojocari Andrei și Coșeriu Oleg și respectiv stenografiate discuțiile acestora (v.I, f.d. 70-71);

- încheierea judecătorului de instrucție din 19.11.2013 prin care se declară legală efectuarea măsurii speciale de investigații - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale (v.I, f.d. 73);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 19.11.2013 (v.I, f.d. 75);

- raportul de expertiză nr. 2262-2263 întocmit la 02.12.2013 de către experții Centrului Național de Expertize Judiciare a Ministerului Justiției R. Moldova, conform căruia pe 2 bancnote prezentate la cercetare S25952831692 și S16111211794 este inscripția specială „MITA CNA”, pe bancnota cu seria și numărul S17121075505 inscripție specială nu este; toate trei bancnote prezentate la examinare sunt confecționate la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hîrtilor de valoare (v.I, f.d. 174-178);

- proces-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 10.12.2013, prin care au fost examinate bancnotele ridicate în cadrul percheziției petrecute la 18.11.2013 (v.I, f.d. 179);

- copia sentinței Judecătorei Bălți din 01.07.2015, prin care Cojocari Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase de către martor în cadrul judecării cauzei în instanța de judecată națională, acțiuni legate de învinuirea de săvîrșirea unei infracțiuni grave (v.II, f.d. 221-222).

Astfel, instanța de apel a conchis că probele sus indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele apelului declarat de inculpat, precum că acțiunile ultimului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a concluzionat că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptelor imputate, vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile părții vătămate și a martorilor principali ai acuzării, care au fost audiați nemijlocit și în ședința de judecată a instanței de apel. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, just a fost apreciată de către instanța de fond, ca o metodă de eschivare de la răspunderea și pedeapsa penală, fapt care nu poate echivala cu achitarea acestuia, deoarece în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, "corupere pasivă, adică fapta persoanei cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu, comisă prin extorcare de bunuri" și art. 328 alin. (1) Cod penal, "depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvîrșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege cu cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice".

Instanța de apel a reținut că ajungînd la concluzia privind constatarea vinovăției inculpatului pe episoadele de "corupere pasivă" și "depășirea atribuțiilor de serviciu", instanța de fond a menționat corect, că întregul cumul de probe administrat în prezenta cauză, confirmă faptele prejudiciabile comise de către Coșeriu Oleg. Or, el fiind o persoană publică, a cărui atribuții funcționale sunt

stipulate în legea organică și prin fișa de post, anexată la materialele cauzei, astfel căzînd sub incidența prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind în funcția deținută și contrar atribuțiilor de serviciu a pretins prin extorcare de la Cojocari Andrei bani în sumă de 200 euro, pe care i-a primit, pentru neîndeplinirea acțiunilor ce țin de obligațiile lui funcționale, în vederea eliberării lui Cojocari Andrei de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și pentru eliberarea permisului de conducere a mijlocului de transport.

Faptul neîntocmirii de către inculpat a actelor procesuale necesare în vederea ridicării permisului de conducere și eliberarea lui Cojocari Andrei de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, cu eliberarea permisului de conducere, denotă intenția cu care inculpatul a acționat în scopul dobîndirii ilegale, prin extorcare a banilor ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea atribuțiilor funcționale.

Astfel instanța de apel a conchis că, instanța de fond a considerat just că, acțiunile inculpatului privind ridicarea ilegală, neîntemeiată și abuzivă de la Cojocari Andrei a permisului de conducere, fără întocmirea a careva acte procesuale, ce ar atesta legalitatea respectivelor acțiuni, denotă depășirea vădită de către inculpat a atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, cauzînd persoanei fizice daună considerabilă manifestată prin retragerea de la ea a permisului de conducere.

Din motivele indicate, instanța de apel a conchis, că instanța de fond întemeiat și în baza probelor pe care le-a cercetat nemijlocit în ședința judiciară, a constatat, că activitatea infracțională a inculpatului Coșeriu Oleg conține elementele constitutive ale infracțiunii cu următoarele semne calificative: săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiunile lui fiind corect încadrate juridic în baza art. 328 alin. (1) Cod penal cît și elementele constitutive ale infracțiunii cu următoarele semne calificative: pretinderea și primirea, personal, de către o persoană publică a bunurilor sub formă de valori valutare ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni contrar atribuțiilor sale funcționale, cu extorcarea bunurilor menționate, acțiunile lui fiind corect încadrate juridic în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa sunt combătute de probele administrate pe dosar, care colaborează între ele, de aceea poziția inculpatului corect a fost apreciată ca metodă aleasă pentru evitarea răspunderii penale pentru cele comise.

Declarațiile părții vătămate și martorului Damian Ruslan audiați la urmărirea penală au fost confirmate prin declarațiile celorlalți martori audiați la ședințele de judecată a instanței de fond și cea de apel martori care sunt colegi de lucru cu inculpatul, de aceea veridicitatea declarațiilor acestora nu trezește dubii. Vina

inculpatului fiind confirmată și prin probele material-scrise administrate pe caz, și descrise desfășurat în sentința instanței de fond.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate Cojocari Andrei din ședințele de judecată, potrivit cărora, în noaptea din 17.11.2013 o persoană necunoscută, însă nu inculpatul i-a ridicat permisul de conducere, i-a pretins prin extorcare bani în sumă de 200 euro pentru a nu fi dosar penal. În automobilul de model Skoda nu a vorbit nimic cu Coșeriu Oleg și acesta nu i-a cerut bani. Mai mult, la CNA i s-a zis ca să întrebe la PR cine a fost pe traseul dat și care va ieși, celui să-i tranmită banii. Inculpatul Coșeriu Oleg nu a ridicat banii de pe masă în prezența părții vătămate. Declarații împotriva inculpatului a dat doar pentru a nu fi purtat pe drumuri și ca să poată pleca peste hotare, din acest motiv a indicat că cel care a ieșit a cerut banii, deși nu inculpatul i-a cerut bani. Nu cunoaște cum a ajuns permisul său de conducere la polițistul Coșeriu Oleg. Aceleași declarații a dat și inculpatul, precum că nu el a participat la oprirea și reținerea automobilului lui Cojocari Andrei, nu a avut nici o atribuție față de cercetarea inițiată de cei doi ofițeri indicați, nu a ridicat permisul de conducere de la Cojocari Andrei și nu a avut nici o convorbire cu privire la pretinderea sau cererea de transmitere a mijloacelor bănești.

Instanța de apel a considerat că declarațiile părții vătămate, prin care el și-a schimbat declarațiile date inițial au fost adaptate la versiunea inculpatului, pentru a evita răspunderea penală. Versiunea părții apărării este combătută prin declarațiile martorilor, inclusiv a colaboratorilor de poliție, prin probele scrise și circumstanțele cauzei, prin consecutivitatea evenimentelor ce au avut loc, precum și prin declarațiile inițiale a părții vătămate.

Instanța de apel a indicat că inițial fiind audiat partea vătămată Cojocari Andrei, în cadrul urmăririi penale de mai multe ori a dat declarații (v.I, f.d. 8), din care reiese cert, că în noaptea de 17 spre 18.11.2013, a fost stopat de trei automobile de poliție, două dintre care fiind de model Skoda și unul de model BMW. Un polițist pe uniformă, care nu s-a prezentat i-a solicitat să prezinte actele. Acel polițist l-a chemat să urce în mașina lui de serviciu de model Skoda și tot el i-a zis că pentru a nu-i face proces-verbal pentru conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică, însă el trebuie să-i aducă personal lui suma de 200 euro. Tot atunci polițistul i-a luat permisul de conducere și a zis că o să-l întoarcă după ce o să aducă banii solicitați. Inițial acesta nu cunoștea numele celui polițist și nu l-a indicat în procesul-verbal de audiere. Ulterior, după ce a transmis banii, partea vătămată fiind audiată a indicat, că polițistul care a extorcat banii este Coșeriu Oleg (v.I, f.d. 61, 92-93). În declarațiile sale Cojocari Andrei a indicat, că la CNA i-au fost prezentate fișele personale a polițiștilor și el l-a recunoscut pe Coșeriu Oleg, ca fiind polițistul care a extorcat de la dânsul 200 euro. Aceleași declarații au fost date și în cadrul audierii în condiții speciale, la judecătorul de instrucție (v. I, f.d. 120-123) și încă o dată a confirmat că anume inspectorul de patrulare rutieră Coșeriu Oleg a fost acel colaborator de poliție care i-a solicitat banii în sumă de 200 euro pentru

nedocumentarea cazului pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, i-a ridicat ilegal permisul de conducere și respectiv a primit la data de 18.11.2013 mijloacele bănești extorcate în sumă de 200 euro în incinta Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare din mun. Bălți.

Instanța de apel a reținut că declarațiile inițiale date de partea vătămată coroborează în totalitate cu declarațiile martorilor, care sunt colaboratori de poliție și în veridicitatea declarațiilor martorilor Magnovid Cătălin, Calistru Valeriu, Arama Boris, Damian Ruslan instanța nu are temei de a se îndoii.

Instanța de apel a reținut că de asemenea se confirmă că anume inculpatul a extorcat de la Cojocari Andrei banii, prin faptul că acesta a ridicat de la ultimul permisul de conducere și tot el i l-a restituit, după ce a primit suma de bani extorcată. Din declarațiile atât a părții vătămate, cât și a inculpatului rezultă, că a doua zi inculpatul a ieșit din sediul Inspectoratului de poliție pentru a discuta cu Cojocari Andrei, tot el i-a restituit permisul de conducere și lui i-au fost dați banii.

Același fapt reiese și din declarațiile martorului Damian Ruslan, date la judecătorul de instrucție, or, imediat după ce Cojocari Andrei a ieșit din automobilul lui Coșeriu Oleg, Cojocari Andrei i-a spus că trebuie să caute 200 euro, pentru ca să-i plătească polițistului. Toate aceste declarații confirmă cu certitudine, că anume inculpatul a discutat cu Cojocari A. și a extorcat bani de la dînsul, tot el i-a ridicat permisul și tot el i l-a restituit după ce a primit banii extorcați.

Declarațiile inițiale ale părții vătămate, inclusiv cele date într-o procedură specială, la care a participat și partea apărării, coroborează întru totul cu toate probele pe cauză și combat versiunea părții apărării privind nevinovăția inculpatului. Instanța de apel a apreciat critic afirmațiile părții vătămate din ședințele judiciare, precum că colaboratorii CNA i-au spus să zică că inculpatul e acea persoană care a cerut bani. Potrivit circumstanțelor cauzei, Cojocari Andrei a apelat la linia fierbinte a CNA, pentru a denunța actul de corupție. Colaboratorii CNA nu puteau cunoaște circumstanțele cauzei, pentru a-l sfătui pe acesta. În declarațiile părții vătămate date în judecată, acesta indică, că nu a fost presat nici fizic și nici psihic, pur și simplu a întrebat cum să facă mai bine ca să poată pleca mai repede peste hotare. Argument în acest sens este și procesul-verbal de primire a denunțului din 18.11.2013, în care cet. Cojocari Andrei indică circumstanțele și modalitatea acțiunilor infracționale de corupere pasivă și depășire a atribuțiilor de serviciu (v.I, f.d. 4), fără a indica numele polițistului pe care el nu-l cunoștea la acel moment. Ulterior în declarațiile sale de la urmărirea penală (v. I, f.d. 93), el a declarat că ofițerii CNA i-au prezentat fișele personale cu fotografiile a polițiștilor și el l-a recunoscut pe Coșeriu Oleg, ca fiind polițistul care i-a solicitat 200 euro. Mai mult, partea vătămată a confirmat în ședința instanței de apel, că a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 01.07.2015 pentru darea declarațiilor false în judecată și cauza a fost examinată la cererea sa în baza probelor administrate la faza urmăririi penale. Declarațiile inițiale au fost semnate personal de Cojocari Andrei,

pe fiecare filă, menționând că nu a fost presat nici fizic și nici psihic. Instanța de apel a considerat, că prin versiunea înaintată, care corespunde celei a inculpatului, partea vătămată încearcă să ajute inculpatul pentru ca acesta să evite răspunderea penală. Partea vătămată nu a înaintat plângeri împotriva persoanelor, care chipurile au contribuit să dea depoziții false, iar procesele-verbale de audiere a acestuia fiind semnate și confirmând că din cuvintele lui sînt scrise corect, de dînsul citite și observații nu are.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță întemeiat a apreciat critic și declarațiile martorului Aramă Boris din cadrul ședinței de judecată, care este coleg de serviciu al inculpatului. Acesta a indicat, că nu poate cu exactitate relata evenimentele din noaptea de 17 spre 18.11.2013, însă după citirea declarațiilor sale date la urmărirea penală (v. I, fd. 205, 209) de către procuror în baza art. 371 Cod de procedură penală, le-a susținut în ședința de judecată. Astfel, prima instanță întemeiat a pus la baza sentinței declarațiile părții vătămate Cojocari Andrei și a martorului Aramă B. date la urmărirea penală, fiindcă ele coroborează cu celelalte probe acumulate în cadrul urmăririi penale, fapt ce denotă veridicitatea lor.

Instanța de apel a statuat, că argumentele invocate de inculpat în favoarea nevinovăției sale le apreciază ca o metodă pentru a evita răspunderea penală. Nu pot fi acceptate și urmează a fi respinse ca neîntemeiate argumentele apelantului, precum că el nu a discutat cu partea vătămată, nu el a ridicat ilegal permisul și nu el a extorcat bani. Declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală, precum și declarațiile martorilor indicați supra infirmă versiunea părții apărării. Din însăși declarațiile inculpatului, reiese că el i-a restituit permisul de conducere părții vătămate, iar acela a pus pe masă o hîrtie împăturită spunînd că este datoria. Toate aceste acțiuni a inculpatului formează latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă, adică primirea ilegală a banilor. Mai mult, ulterior el a transmis banii aduși de Cojocari Andrei lui Magnovid C. în contul unei datorii, fapt ce nu este negat de inculpat, adică inculpatul cunoștea că în hîrtie erau bani și acești bani el îi transmite lui Magnovid C. în contul datoriei pe care o avea față de ultimul.

Din versiunea părții apărării ar reieși, că acțiunile de extorcare au fost comise de Magnovid C. și tot la dînsul au fost depistați banii extorcați. Instanța de apel a apreciat critic această versiune a părții apărării, care a fost adaptată la circumstanțele cauzei, or, prin declarațiile părții vătămate și tuturor martorilor oculari se infirmă această versiune. Ca rezultat a acțiunilor finale a inculpatului, care a primit banii de la Cojocari A., fapt ce nu este negat de către inculpat, se confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, adică prezența laturii subiective a corupției pasive.

Referința părții apărării la înregistrarea video, consemnată în procesul-verbal de examinare a obiectului și transcrierea informației video pe un suport aparte din 18.11.2013, prin care s-a transcris pe 2 DVD-R de tip „Titanum” reținerea, percheziția corporală a lui Coșeriu O. și percheziția biroului plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești (v.I, f.d. 50), din care reiese că banii au fost depistați lîngă mapa lui Magnovid C., nu indică la nevinovăția inculpatului. Martorul Magnovid C. a declarat

că anume inculpatul i-a dat acești bani, însăși inculpatul confirmă că el a luat de la partea vătămată banii și i-a transmis lui Magnovid C., spunându-i că aceasta este datoria (v. II f.d. 124 verso).

Instanța de apel a conchis că nu pot fi reținute afirmațiile inculpatului că a acționat la indicațiile ofițerilor Magnovid C. și Aramă B., care îi sunt superiori. Ori, ridicarea permisului de conducere de la o persoană, fără întocmirea actelor procesuale corespunzătoare, cât și restituirea ulterioară a permisului în schimbul unei remunerații bănești, constituie acțiuni ilegale, pe care inculpatul nu era în drept să le comită, chiar și la indicația superiorilor. Mai mult, nici unul din ofițerii vizați nu au declarat, că i-ar fi dat inculpatului indicații de acest gen.

Instanța de apel a statuat că sunt lipsite de temei juridic argumentele expuse în apelul declarat de inculpat privind încălcările procesuale admise de organul de urmărire penală la efectuarea măsurilor speciale de investigație, și declararea nulității acestor măsuri, menționate în apelul declarat, cu declararea nulității proceselor-verbale ale acestor măsuri speciale de investigație.

În acest sens instanța de apel a indicat, că deși la finisarea urmăririi penale, apărătorul inculpatului a înaintat cerere privind declararea nulității acțiunilor procesuale efectuate, adică a măsurilor speciale de investigații dispuse de organul de urmărire penală, instanța de apel a considerat, că nu sunt temeiuri de a considera ca fiind nule acțiunile procesuale și actele emise ale organului de urmărire penală.

La fel, instanța de apel a indicat că nu pot fi acceptate argumentele apelantului referitor la presupusele abateri de la normele procedurale admise de organul de urmărire penală, care ar afecta probele acuzării în susținerea învinuirii aduse inculpatului. Invocînd prezența de efecte de compromitere a probelor în legătură cu acele acțiuni procedurale efectuate în faza urmăririi penale, avocatul, precum și inculpatul nu au fost lipsiți de posibilitatea de a acționa în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală, adică să contesteze hotărârile și acțiunile organelor de urmărire penală, care ar fi afectat drepturile prevăzute de lege a inculpatului.

Mai mult ca atît, referitor la demersurile înaintate de avocat la finisarea urmăririi penale, printre care se regăsește și demersul privind excluderea din dosar a măsurilor speciale de investigații din motivul ilegalității acestora, procurorul a emis ordonanța de respingere a demersului din 29.01.2014 (v.I. f.d. 222-224), în care întemeiat și legal a menționat, că „ceea ce ține de solicitarea excluderii din dosar a măsurilor speciale de investigații în legătură cu caracterul ilegal al acestora, de procuror este reținut că acestea au fost efectuate în corespundere cu prevederile Codului de procedură penală, fapt confirmat și prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Bălți din 19.11.2013”.

Potrivit încheierii Judecătoriei Bălți din 19.11.2013 (v.I, f.d. 73), judecătorul de instrucție a stabilit legalitatea măsurii speciale de investigație, indicînd, că „examinînd modul de desfășurare a măsurii speciale de investigații documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a întrevederii între martorul Cojocari A. și

Coșeriu O. în sala festivă nr. 9 din incinta Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de patrulare al IGP al MAI RM, amplasat în mun. Bălți str. I. Franco 2 „A”, la momentul transmiterii banilor, condițiile și temeiurile în baza cărora s-a dispus măsura specială de investigație, consider că aceasta a fost executată legal, nefiind constatate careva încălcări vădite a drepturilor și libertăților omului sau depășiri a prevederilor ordonanței de autorizare din partea membrilor grupului de urmărire penală”.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că nu pot fi reținute argumentele apelantului, că probele ar fi compromise, că probele acumulate ar fi afectate după calitatea persoanei și nu ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare. Toate probele au fost cercetate și verificate în ședințele judiciare, fiind stabilită legalitatea lor.

Astfel, verificând temeinicia cerințelor formulate de apelant în raport cu materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că acestea nu și-au găsit confirmare, că, apelul declarat este identic cu argumentele, care au fost obiect de discuție în instanța de fond, în cadrul ședinței de judecată.

Argumentarea făcută de instanță corespunde circumstanțelor cauzei și nu sunt temei de a interveni în soluția adoptată pe cauză, privind calificarea acțiunilor inculpatului.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiată sentința instanței de fond în latura stabilirii pedepsei penale inculpatului, motiv din care a admis apelul procurorului cu referire la individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a statuat, că instanța de fond la stabilirea pedepsei pentru inculpatul Coșeriu O. nu s-a condus și nu a luat pe deplin în considerație prevederile art. 61 Cod penal, la fel și principiile individualizării pedepsei și criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art. 7 și 75 Cod penal, și astfel neîntemeiat a suspendat condiționat pedeapsa în baza prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a considerat, că pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei în baza art. 90 Cod penal, aplicată inculpatului prin sentință în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal nu este echitabilă cu fapta comisă și nu corespunde gravității și urmărilor acesteia, circumstanțelor cauzei, precum și comportamentului inculpatului după comiterea infracțiunii. Instanța de fond n-a ținut cont de rolul inculpatului la săvârșirea infracțiunii, de atitudinea acestuia față de cele comise, care nici la etapa urmăririi penale, nici în instanța de judecată nu a recunoscut vina sa în săvârșirea faptelor incriminate, nu a conștientizat urmările prejudiciabile cauzate imaginii organelor afacerilor interne, aplicând astfel o pedeapsă prea blândă în coraport cu cele comise, fără a ține cont de circumstanțele menționate supra.

În acest context, instanța de apel a menționat, că în cazul noțiunilor de corupție, noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că

aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorității statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora, mai mult, persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitate de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori.

Astfel, instanța de apel a considerat că aplicînd pedeapsa lui Coșeriu O. pentru infracțiunea prevăzută de art. 324 alin (2) lit. c) Cod penal, instanța de fond n-a dat destulă eficiență prevederilor art. 90 Cod penal și neîntemeiat a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel a conchis, că condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, după cum prevede art. 90 Cod penal, poate fi aplicată în cazul în care nu este rațional ca persoana să execute pedeapsa cu închisoarea stabilită. Instanța de judecată urmează să-și argumenteze soluția, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicînd în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cerințe, ce nu au fost respectate de către instanța de fond.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță nu a luat în considerație la stabilirea pedepsei datele despre personalitatea inculpatului Coșeriu O., în privința căruia anterior prin sentința Judecătorei Bălți din 28.10.2005 (v. I f. d. 193-194) a fost încetat procesul penal de învinuire a acestuia în baza prevederilor art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în legătură cu intervenirea actului de amnistie, adică pe teme de nereabilitare, însă inculpatul nu a făcut concluziile de rigoare, săvîrșind din nou o infracțiune cu intenție.

În așa mod, instanța de apel a constatat ca fiind întemeiate motivele apelului declarat de procuror și a constatat, că corijarea inculpatului pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal poate avea loc numai prin izolarea acestuia de societate, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, pedeapsă ce va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei. Această concluzie, în opinia instanței de apel, este determinată și de atitudinea inculpatului față de cele comise, deoarece acesta nu a conștientizat faptele prejudiciabile comise anterior și a săvîrșit cu intenție două infracțiuni în domeniul public.

Instanța de apel de asemenea a indicat, că pedeapsa închisorii este una echitabilă faptei comise de inculpat, consecințelor survenite și care își va atinge scopul și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît de către inculpat, cît și de alte persoane, motiv pentru care instanța de apel a conchis asupra necesității casării sentinței instanței de fond în latura stabilirii pedepsei cu excluderea dispoziției privind aplicarea față de inculpatul Coșeriu O. a prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, invocînd prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, avocatul Raciula Alexandru și inculpatul Coșeriu Oleg declară recurs ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și

sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului avocatul în comun cu inculpatul au indicat următoarele argumente:

- instanțele de judecată, la examinarea cauzei în prima instanță și în apel au ignorat faptul, că acțiunile infracționale imputate inculpatului Coșeriu O. au fost realizate de alt ofițer de poliție prezent la fața locului și asupra căruia s-au depistat mijloacele bănești transmise de către petent în cadrul operațiunii de flagrant delict realizate de către lucrătorii Centrului Național Anticorupție;

- automobilul condus de petentul Andrei Cojocari a fost reținut de echipajul de poliție cu automobilul BMW, format din ofițerii Cătălin Magnovid și Boris Aramă, iar această circumstanță cert a fost stabilită prin declarațiile petentului și celorlalți ofițeri implicați. În contextul dat, Andrei Cojocari a declarat în fața instanței că „a fost stopat de poliția rutieră și i-au cerut actele de pe automobil, apoi s-a apropiat inculpatul. Când a urcat în automobilul lui Coșeriu, acesta nu avea actele la dînsul, dar erau la polițistul care era cu automobilul de model BMW”;

- în prima instanță și în instanța de apel inculpatul a precizat că, după o perioadă de timp de la reținerea automobilului cet. Andrei Cojocari, permisul de conducere al acestuia i-a fost transmis de către ofițerul Cătălin Magnovid, care i-a comunicat, că a doua zi șoferul va prezenta careva acte pe automobil și atunci i se va restitui permisul. Nu cunoștea nici motivele și nici temeiurile în baza cărora se efectuează verificarea de către ofițerii Magnovid și Aramă, dar a explicat, că se afla în poziție de inferioritate și subordonare față de aceștia, atît conform gradului, cît în special, conform funcției deținute. În sensul prevederilor art. 401 Cod penal, invocă că executarea ordinului sau dispoziției superiorului constituie o cauză care înlătură caracterul penal al faptei;

- consideră, că instanța de fond, absolut arbitrar și contrar circumstanțelor de fapt stabilite a reținut prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 Cod penal, care circumscrise actului de acuzare se referă la: ridicarea în mod ilegal, abuziv și neîntemeiat de la Andrei Cojocari a permisului de conducere, fără întocmirea unui act procesual prevăzut de lege, deoarece el nu a săvîrșit, cu careva formă de vinovăție, nici una din acțiunile indicate în actul de învinuire, reținute de către instanța de fond și menținute de către instanța de apel în decizia contestată;

- circumstanțele invocate de către inculpat se găsesc confirmate prin declarațiile martorului denunțător A.Cojocari, dar și celorlalte persoane indicate supra. Astfel, martorul denunțător A.Cojocari a precizat clar, că banii i-a transmis la indicația lucrătorilor CNA primului polițist care va ieși, deși cu inculpatul nu a vorbit despre bani;

- cu privire la operațiunea de flagrant delict, prin care s-a pretins faptul transmiterii sub control a mijloacelor bănești, petentul Andrei Cojocari a explicat, că a semnat niște acte după reținerea inculpatului. Din materialele prezentate de către

partea acuzării rezultă, că acestea se circumscriu măsurii speciale de investigații „controlul transiterii banilor”. În sensul prevederilor art. 135 Cod de procedură penală măsura specială de investigații „controlul transiterii banilor” presupune supravegherea și documentarea înmînării sau predării de bani. În urma cercetării materialelor cauzei penale s-a stabilit cert că, un asemenea proces-verbal nu a fost întocmit, iar potrivit procesului-verbal de percheziție din 18.11.2013 (f.d.47-48) suma de 200 Euro cu inscripția specială „MITA CNA” a fost depistată asupra ofițerului Cătălin Magnovid, care a participat și la oprirea automobilului cet. A.Cojocari;

- instanța de fond eronat a reținut în calitate de probă a respectivei măsuri speciale de investigații procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 18.11.2013 (f.d. 20 vol. I), deoarece acțiunile au fost întreprinse cu încălcarea normelor legale prevăzute de art. 132² alin. (1) pct.2 lit. „c”, alin.(3), 132⁵, 135 Cod de procedură penală. În respectivul proces-verbal este indicată data și ora întocmirii 18.11.2013 ora 09:10, ceea ce nu corespunde realității și de fapt, acesta din urmă este fals, avîndu-se în vedere faptul că inculpatul a fost reținut la 18.11.2013 ora 10:39, fără a se depista asupra sa mijloacele bănești marcate;

- menționează că, în vederea interceptării convorbirilor dintre petentul A.Cojocari și inculpat la 18.11.2013, s-a inițiat și o altă măsură specială de investigații - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale, însă, potrivit prevederilor coroborate ale art.132² alin. (1) pct.1) lit. „c”, alin.(3), 132³, 132⁸ Cod de procedură penală, măsura specială de investigații „interceptarea și înregistrarea comunicărilor” este efectuată de către ofițeri de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmește un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art. 132⁵ alin. (1) Cod de procedură penală. Un asemenea proces-verbal nu a fost îndeplinit, iar autorizarea judecătorului de instrucție lipsește în privința măsurii speciale - interceptarea și înregistrarea comunicărilor;

- consideră că ambele procese-verbale menționate urmau să fie recunoscute nule în baza prevederilor art. 251 alin.(2) Cod de procedură penală, avînd în vedere faptul că ele au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale după calitatea persoanei și de fapt;

- menționează, că ofițerul C.Magnovid, care a participat la stoparea automobilului condus de către A.Cojocari și ridicarea permisului de la acesta, și asupra căruia s-au depistat mijloacele bănești pretins a fi extorcate, contrar prevederilor art. 63 alin.(7) Cod de procedură penală a fost audiat în calitate de martor, fapt interzis de norma citată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului ordinar depus în cauză, deoarece hotărîrea atacată este legală, întemeiată și nu conține erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul existenței temeiului de drept stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede expres că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Afirmațiile recurenților că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția*

instanței, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute.

Analizând decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată, că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apel, întemeindu-și soluția, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul penal în acest sens atestă, că recurenții în cererea de recurs au reiterat aceleași argumente de fapt și de drept ce au fost invocate și în cererea de apel și asupra cărora instanța de apel s-a expus în mod motivat.

De asemenea Colegiul penal constată, că recurenții invocă în recursul declarat faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă nu indică în ce constă această eroare de fapt și care sunt argumentele recurenților referitor la acest temei de casare invocat.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal concluzionează, că motivarea deciziei contestate cu recurs nu contravine dispozitivului hotărârii, acesta fiind clar, nefiind admisă o eroare gravă de fapt, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, aceasta fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal atestă, că recurenții își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel și sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, considerând că la caz *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

În acest sens, Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În acest sens Colegiul penal menționează, că argumentele recurentului cu privire la acest temei de casare se rezumă la afirmațiile, că *“Coșeriu O. nu a săvârșit, cu careva formă de vinovăție nici una din acțiunile indicate în actul de învinuire; că instanțele de judecată, atât în fond, cât și în apel, au ignorat faptul, că acțiunile infracționale imputate inculpatului Coșeriu O. au fost realizate de alt ofițer de poliție”,* și astfel în recurs fiind susținut faptul că în acțiunile inculpatului Coșeriu O. nu sunt întrunite elementele infracțiunii, recurentul considerând că materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal cu referire la temeiul de casare invocat consideră, că argumentele invocate în recurs nu și-au găsit confirmare, deoarece probele

acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate de instanța de apel cu certitudine confirmă faptul că inculpatul Coșeriu O. a comis infracțiunile prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată Colegiul penal menționează că, judecând apelul procurorului și apelul declarat de inculpatul Coșeriu Oleg, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, și fiind reluată cercetarea judecătorească pentru audierea părții vătămate Cojocari A. și martorului Magnovid C., astfel instanța de apel corect ajungînd la concluzia enunțată la pct. 5 din prezenta decizie.

Potrivit textului recursului depus, recurenții aduc critici modalității de apreciere a probelor înfăptuită de către instanța de apel, iar în acest sens Colegiul reține, că instanța de apel a verificat și a apreciat probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), art. 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungînd la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Mai mult decît atît, Colegiul consideră necesar de a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propun recurenții este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurenți, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, care verifică numai chestiunile de drept.

Referitor la alegațiile recurenților, precum că, la efectuarea măsurilor speciale de investigație organul de urmărire penală a admis încălcări procesuale, motiv din care ambele procese-verbale (procesul-verbal de percheziție din 18.11.2013 și procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 18.11.2013) urmau să fie recunoscute nule în baza prevederilor art. 251 alin.(2) Cod de procedură penală, și respectiv instanța de fond eronat a reținut în calitate de probă aceste acte procesuale, Colegiul penal reține că instanța de apel a examinat și a dat răspuns detaliat la aceste argumente.

Colegiul penal statuează că instanța de apel corect a conchis că sunt lipsite de temei juridic argumentele privind pretinsele încălcări procesuale admise de organul de urmărire penală la efectuarea măsurilor speciale de investigație, și declararea nulității actelor procesuale întocmite în cadrul înlăptuirii acestor măsuri, menționând că, deși la finisarea urmăririi penale, apărătorul inculpatului a înaintat cerere privind declararea nulității acestora, instanțele n-au constatat careva temeiuri de declarare a nulității acestora.

Astfel, Colegiul penal reține ca fiind justă concluzia instanței de apel, că nu pot fi acceptate argumentele recurenților referitor la presupusele abateri de la normele procedurale admise de organul de urmărire penală, care ar afecta probele acuzării în susținerea învinuirii aduse inculpatului. Invocând prezența efectelor de compromitere a probelor în legătură cu acele acțiuni procedurale efectuate în faza urmăririi penale, avocatul, precum și inculpatul, nu au fost lipsiți de posibilitatea de a acționa în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală, adică să conteste hotărârile și acțiunile organului de urmărire penală, care ar fi afectat drepturile prevăzute de lege a inculpatului.

Referitor la demersurile înaintate de avocat la finisarea urmăririi penale, printre care se regăsește și demersul privind excluderea din dosar a măsurilor speciale de investigații din motivul ilegalității acestora, procurorul a emis ordonanța de respingere a demersului din 29.01.2014 (v.I. f.d. 222-224), în care întemeiat și legal a menționat, că „ceea ce ține de solicitarea excluderii din dosar a măsurilor speciale de investigații în legătură cu caracterul ilegal al acestora, de procuror este reținut că acestea au fost efectuate în corespundere cu prevederile Codului de procedură penală, fapt confirmat și prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Bălți din 19.11.2013". Or, potrivit încheierii Judecătoriei Bălți din 19.11.2013 (v.I, f.d. 73), judecătorul de instrucție a stabilit legalitatea măsurii speciale de investigație, indicând, că „examinând modul de înlăptuire a măsurii speciale de investigații documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a întrevederii între martorul Cojocari A. și Coșeriu O. în sala festivă nr. 9 din incinta Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de patrulare al IGP al MAI RM, amplasat în mun. Bălți str. I. Franco 2 „A”, la momentul transmiterii banilor, condițiile și temeiurile în baza cărora s-a dispus măsura specială de investigație, consider că aceasta a fost executată legal, nefiind constatate careva încălcări vădite a drepturilor și libertăților omului sau depășiri a prevederilor ordonanței de autorizare din partea membrilor grupului de urmărire penală".

Așa dar, Colegiul penal reține ca fiind justă concluzia instanței de apel că nu pot fi reținute argumentele inculpatului, că probele sunt compromise, că probele acumulate sunt afectate după calitatea persoanei și puteau fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece toate probele au fost cercetate și verificate în ședințele judiciare, fiind stabilită legalitatea lor.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au

găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Raciula Alexandru și inculpatul Coșeriu Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Coșeriu Oleg Alexandru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 06 octombrie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir